



Makale Gönderilme Tarihi: 05.06.2018 – Makale Kabul Tarihi: 28.06.2018

KÖY ENSTİTÜLERİ DERGİSİ ÜZERİNDE BİR İNCELEME

*Emine GUT**

Özet

Köy Enstitüleri Dergisi, Ankara Hasanoğlu'daki Yüksek Köy Enstitüsü'nün yayın organı olarak çıkmıştır. Buradan diğer enstitülere dağıtılmıştır. Toplam sekiz sayı yayınlanan derginin ilk sayısı Mart 1945'te çıkmış derginin son sayısı olan 7-8. sayısı Ağustos – Eylül 1947'de çıkmıştır. Derginin 5-6. ve 7-8. sayıları birlikte çıkmıştır. Dergi, Köy Enstitüleri'nin çalışmalarını ve etkinliklerini göstermesi bakımından önemlidir. Bu dergi, Köy Enstitüleri'nin birbirinin çalışmalarından haberdar olmasını sağlamak amacıyla kurulur. Dergide şiir, hikâye, masal ve fıkra metinleri ile kitap dergi tanıtımı ve haber, inceleme gibi çeşitli konularda yazılar yer alır. Bu yazıların çoğunun yazarı ise Köy Enstitüleri öğrencileridir. Bu makalede Köy Enstitüleri hakkında kısaca bilgi verilerek Köy Enstitüleri Dergisi'ndeki edebi, fikri, kültürel ve bilimsel faaliyetler ayrı ayrı incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Köy Enstitüleri, dergi, Hasanoğlu.

A Study On Köy Enstitüleri Magazine

Abstract

Köy Enstitüleri Magazine has been published as media organ of High Village Institute in Ankara, Hasanoğlu. It has been distributed from there to other institutes. The magazine has totally 8 issues and the 7-8. issues of the magazine, that first issue has been emitted 1945 March, was published 1947 August-September for the last time. The 5-6. and 7-8. issues have been published together. The magazine is important in terms of showing the studies and activities of Village Institute. The magazine has been founded for Village Institutes to be informed about each other's studies. The magazine includes poems, stories, tales, anecdotes, book and magazine introductions, articles about various topics such as examination and news. Most of the writers of the articles are the students of Village Institutes. In the study, information about Village Institutes will be given briefly. After that, literal, scientific, mental and cultural activities in the magazine will be observed separately.

Keys Words: Village Institutes, magazine, Hasanoğlu.

* Giresun Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Lisans Üstü Öğrencisi, Giresun.
emine52gut@gmail.com

Giriş: Köy Enstitüleri

Zorlu bir bağımsızlık mücadelesinden çıkmış halka, devlet tarafından refah içinde bir yaşam sözü verildiği için ülkede bu doğrultuda çeşitli kalkınma adımları atılmaya başlanır ve pek çok alanda çalışmalara başlanır. “Bu çalışmaları yürütenler halkı bilinçlendirmek, ekonomik ve siyasal alanda onu güçlendirmek, iktidara katılmasını ve ağırlığını koyarak alt yapı devrimlerini gerçekleştirecek gücü oluşturmalarını sağlamak için eğitimden yararlanmayı amaçlarlar” (Tonguç 1976: 7).

“Yeni Türk harflerinin kabulü ve millet mekteplerinin açılmasından sonra, çeşitli yönleriyle köyün sorunlarının çözülmesi gerekiyordu. İlk önce de eğitim işini ele almalıydı. [...] 1935’lerde nüfusun yüzde sekseni köylüydü ve bu kitle tümünden bilgisizdi. Yalnız okuma yazmada değil inanış, sağlık ve üretim yönünden de çağdışı koşullar içindeydi. [...] Atatürk’ün bu konuya eğilmesiyle, sorumlular da işi kökten ve ciddi olarak ele aldılar. Komisyonlar kurularak Anadolu köy gerçeği yerinde görüldü ve incelendi. [...] Batıdan kopya edilen yöntem ve kurumların bizim gerçeklerimizi değiştiremeyeceği gerçeği de bu arada kabul edildi. Bu yüzden, kendimize özgür kurumlar yaratmak için girişimler başladı” (Makal 1979: 50-51).

Yapılan araştırmalar ve çalışmalar sonucunda Anadolu’da hizmet vermek için yetiştirilen öğretmenlerin ders verebileceği okulların kurulmasına karar verilir. Böylelikle hem aydın ile köylü arasındaki uzaklık yok edilmeye çalışılacak hem de köyler kalkınmaya başlayacaktır. Dönemin Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel, İsmail Hakkı Tonguç’la buluşarak köylere kurulacak okullar hakkında araştırmalara başlar. Tonguç’un Anadolu’yu gezerek yaptığı saptamalar sonucunda Köy Enstitüleriyle ilgili bir yasa hazırlanarak meclise sunulur ve teklif kabul edilir.

3803 sayılı Kanun ile “17 Nisan 1940’ta aynı anda Eskişehir-Çifteler Köy Enstitüsü, Kastamonu-Göl Köy Enstitüsü, Kırklareli-Kepirtepe Köy Enstitüsü ve İzmir-Kızıllı Köy Enstitüsü olmak üzere 4 okulla başlayan sürecin sonuncusu 1948’de Van-Ernis Köy Enstitüsü ile 21 okula çıkmıştır” (Türk 2017: 58). Yeni eğitim sisteminde; milli kaynaklara yönelecek, körü körüne Batı taklitçiliğinden uzak durulacak, kendi aydınlarına güvenilecek, ülke ekonomisi ve coğrafi özellikleri dikkate alınacaktır. Bu amaçlar doğrultusunda kurulan bu okullar, Anadolu’ya ve Anadolu köylüsüne daha fazla fayda sağlamak amacıyla kentlerden uzakta ve kırsal çevrelerde kurulacaktır. Daha sonra enstitülü öğretmen ve öğrencilerin el birliğiyle okulların çevresi birer yaşam alanına dönüştürülür. “Enstitülerin, devletin zor zamanlarında hatta dünyanın mali ve siyasi buhran yaşadığı bir dönemde olabilecek en düşük bütçeyle yapılması ve işletilmesinin ekonomik tarafı da önemlidir” (Türk 2017: 60).

“Köy Enstitülerinde uygulanan eğitim yöntem ve ilkeleri, yaşamın gereğine ve doğal koşullara uygun olarak düzenlenip uygulanmıştır” (Makal 1979: 52). Çünkü köye gidecek öğretmenlerin sorunlara karşı her yönden donanımlı olması gerekir. Bu nedenle enstitülerde sadece öğretmenlik değil; marangozluk, çiftçilik, arıcılık, dülgerlik, terzilik, demircilik gibi pek çok meslek dalına dair eğitim de verilmiştir.

Köy Enstitülü öğrenciler büyük bir azim ve inançla işe atılarak, kendi okul binalarını inşa ederler. Bulundukları bölgede her türlü üretim ve tarım işi de onlara aittir. Toprağı işlemeyi, havyan bakımını, hayvan ürünlerinden üretim yapmayı dahi öğrenirler. Öğrenciler, öğrenilen bu işlerin yanı sıra tuğla pişirme, yol ve köprü yapma gibi devletin ihtiyaç duyduğu işlerde de donanımlı hale getirilirler.

Enstitülerde Türkçe, matematik, tarih, coğrafya, ev idaresi, müzik, sağlık bilgisi, askerlik, kooperatifçilik, ruh bilim, eğitibilim, toplum bilimi, tarla tarımı, zootečni, tarım teknolojisi gibi derslerin yanında iş gücü gerektiren kümes hayvancılığı, arıcılık, ipek böcekçiliği, balıkçılık, su mahsulleri, demircilik, nalbantlık, marangozluk ev bıçkı-dikiş adıyla çeşitli dersler yer alır (Makal 1979: 59).

Enstitülerde farklı görüşleri tanıtmak ve onlara saygı duyulmasını öğretmek amacıyla cumartesi günleri tartışma saatleri düzenlenir. Statü ya da herhangi bir rütbe dikkate alınmadan herkes düşüncesini rahat bir şekilde dile getirebilir. Ortada bir sorun varsa çeşitli görüşler dinlenerek ortak bir sonuca varılır. Ayrıca bu günlerde ortak okuma saatleri yapılır. “Bazı akşamlar ya da sabahlar, edebiyat saatleri vardır. Bunlarda da yeni çıkan kitap ve dergiler tanıtılır, gerekirse o kitap ve dergilerden seçme öyküler, yazılar okunurdu. Yeni çevrilip basılan klasiklerin harıl harıl okunduğu yerlerdi Enstitüler...” (Makal 1979: 56). “Köy Enstitüleri Türk eğitimcilerinin ilk orijinal büyük eseri ve köy çocuklarının yaratıcılık destanı” (Eyuboğlu 1999: 26) olarak yer almıştır.

Köylere öğretmen yetiştirmeye başlayan enstitülerin, kendi bünyesinde çalışacak öğretmenlere de ihtiyacı vardır. Bu nedenle Hasanoğlu Köy Enstitüsü bünyesinde Yüksek Köy Enstitüsü açılır. Üç yıllık bir eğitim süreci olan bu okullara, köy enstitülerinin en başarılı öğrencileri girebilir. Dersler, dönemin seçkin eğitim bilimcileri ve öğretim üyeleri tarafından verilir.

Yüksek Köy Enstitüsü, enstitülerde yapılan çalışmaları yayınlamak ve enstitüler arasında iletişimi sağlamak amacıyla “*Köy Enstitüleri Dergisi*” adıyla bir dergi yayımlar.

Köy Enstitüleri Dergisi

Köy Enstitüsü uygulamasının en önemli ve dikkate değer ürünlerinden biri de Köy Enstitüleri Dergisi’dir. İlköğretim Genel Müdürlüğü’nün 26.2.1994 tarih ve 03847 sayılı yazısıyla böyle bir derginin çıkarılması düşünülür. Enstitüler arası iletişimi sağlamak, yapılan bilimsel araştırmaları teşvik etmek ve bunlara rehberlik etmek amacıyla 15. enstitü olan Hasanoğlu Köy Enstitüsü öğretmen ve öğrencilerinin idaresinde “Köy Enstitüleri Belleteni” adıyla bir dergi çıkarılmasına karar verilir. Dergi için düşünülen “Köy Enstitüleri Belleteni” ismi daha sonra “Köy Enstitüleri Dergisi” olarak değiştirilir. Yılda dört sayı olarak çıkarılması planlanan derginin ilk sayısı Ocak 1945’te çıkmış olup 1947 (Ağustos/Eylül) tarihine kadar toplam 8 sayı çıkar. Derginin 5 - 6 ve 7 - 8. sayıları ortak sayı olarak çıkar (Köy Enstitüleri Dergisi 2005: I).

Derginin bütün işlerini Yüksek Köy Enstitüsü öğrencilerinden oluşan, Sebahattin Eyüboğlu rehberliğindeki “Dergi Kolu” üstlenmiştir. 16.000 nüsha olarak basılan dergi, tüm öğretmen ve öğrencilerin faydalanması için enstitülere dağıtılmıştır.

Köy Enstitüleri dergisinde, enstitülerdeki sosyal etkinlikler, eğitim ve sanat hakkındaki çalışmalar, bilimsel yazılar, bitki, gübre, toprak ve böcek incelemelerine dair yazılar büyük önem arz etmektedir. Dergide folklorik çalışmalara da sıkça yer verilmiştir. Enstitü öğrencilerinin kendi köylerinde yaptığı derlemeler, folklor açısından önemli bir yer teşkil eder. Öğrenciler, köylerindeki hayat şartlarını, gelenek ve görenekleri, ailelerin durumlarını, geçim sıkıntılarını, yabancı bitki türleri gibi birçok konuyu mektuplarıyla birlikte hikâye, şiir ve inceleme yazılarında ortaya koymuşlardır.

Tüm bunların yanı sıra dergide tercüme, kitap ve dergi tanıtımı, yazı özetleri, kitap tavsiyesi, piyes, konferans, söylev ve enstitüler hakkındaki haberler olmak üzere birçok yazı yer almıştır.

Köy Enstitülerince hazırlanmış olan “İş Eğitimi Sözlüğü”ne de dergi içerisinde yer verilmiştir.

Şiir

Köy Enstitüleri Dergisi’nde şiir, en çok yer tutan tür olmuştur. Derginin 8 sayısında toplam 66 şiir yer alır. Dergide ikisi imzasız olmak üzere toplam 30 şairin adı geçmektedir. Şair isimleri ise şöyledir: Mehmet Başaran, Tahir Baykurt, Talip Apaydın, Mustafa Yenisey, Osman Darıcı, Emin Neşe, Mehmet Necati Öngay, Ahmet Ermisket, Tufan Doğan, Selahattin Ertürk, İbrahim Mercan, İlyas Özcan, Mustafa Kahraman, Galip Şahin, Mehmet Gökdemir, Kamil Arı, Cesarettin Ateş, Turan Aydoğan, Haşim Kanar, Arif Arslan, Latif Ünsal, Z. Mercan, Ümmü Altan, Mustafa Ünlütürk, İbrahim Özdemir, Tufan Mehmet Makal, Hasan Hüseyin Saygılı, Recep Türkgöz, Ziya Altındaş ve İmzasız.

Dergideki şiirler konu bakımından çeşitlilik göstermektedir. Bu şiirlerde aşk, tabiat, özlem, gurbet, gelenek - görenek, insan yaşamı, köy ve köylü gibi konular işlenmiştir.

Dergide, Köy Enstitüleri’ndeki yaşam tarzını konu alan şiirlere yer verilmiştir. Mehmet Başaran’ın “17 Nisan Toprağı” şiirinin yanı sıra Arif Arslan’ın “El Ne Der Bilmem” şiiri bunlara birer örnektir. Şiirde geçen dizeler, Köy Enstitülerindeki ideal düşüncüyü yansıtır özelliktedir:

*“Elimde meşalem, köylere gitsem,
Ne mutlu, yurt için ben bir ümitsem.
Dileğim: Her köyü bir cennet etsem,
Can mı der, şan mı der, el ne der bilmem”* (Arslan, 1945: 551).

Dergideki şiirlerde, aileye ve köye duyulan özlem ve Anadolu insanının fakirliğini içeren konular daha baskındır. Mustafa Yenisey’in “Şimdi”, Turan Aydoğan’ın “Anam”, Mehmet Başaran’ın “Ağama Mektuplar”, Latif Ünsal’ın “Yavukludan Mektup” gibi şiirleri özlem duygularını içerir. Kamil Arı’nın “Bilmem Ne Oldu?” şiirinden alınmış dizeler özlem duygusunu ve Anadolu insanının ekonomik durumunu yansıtmaya yönüyle dikkate değerdir:

*“Kulpu kopuk kazan, üç dört de tabak,
Kış, yaz aşımızdı bal gibi kabak.
Ağaç kaşık, sanki bir kepçe kulak,
Kim bilir nerede, bilmem ne oldu?”* (Arı, 1945: 309).

Şiirlerde, Hasanoğlu’nun da ele alındığı görülmüştür. Köy Enstitüsü’nün kurulmasından sonra bölgenin canlanması, verimliliğinin artması ve önemli bir konuma kavuşması Mehmet Necati Öngay’ın “Hasanoğlu Türküsü” adlı şiirinde ele alınarak ifade edilmiştir:

*“Yol ver gayri bunca gama,
Kavuştun suya, harmana,*

Kavuştun aydın akşama,

Geldi ergenlik zamanın” (Öngay, 1947: 832) dizelerinde olduğu gibi şair, şiirin devamında da Hasanoğlu’nın, Köy Enstitüsüyle ne kadar büyük bir gelişme gösterdiğinden bahsetmektedir.

Dergide, köye ve köylüyü dair şiirler de yer almaktadır. İbrahim Mercan’ın “Köyüm”, Mustafa Kahraman’ın “Köylüme”, Haşim Kanar’ın “Mezarlık Köy” ve Tufan Mahmut Makal’ın “Kör Mehmet” adlı şiiri bu gruba girmektedir. Mustafa Kahraman “Köylüme” adlı şiirinde Türk köylüsünü övmüş ve çalışkan yapılarını ortaya koymuştur:

“Köylüm sen yılma yakan sıcaktan.

Orakla tırpanı atma kucaktan,

O senin paslanmış eğik tırpanın

Sınırı bekliyen süngüyle birdir.

Bekleme sabahı erkenden uyan,

Kollarına güven tırpana dayan,

Elinde şemsiye efendi olan,

Yaradılışında seninle birdir” (Kahraman, 1945: 124).

Osman Darıcı, “Bahar Günleri”, Mehmet Başaran, “Yağmur Bekleyen Toprak”, Turan Aydoğan, “Bulutlar”, Cesarettin Ateş, “Bahar Gelsin”, Mehmet Başaran, “Gece”, Talip Apaydın, “Irmak”, Talip Apaydın, “Kar”, Mustafa Ünlütürk, “Dallar” ve Ziya Altındaş, “Ağaçlar” gibi şiirler tabiat hakkında yazılan şiirlerdir.

“Baksam kızarmaz,

Dokunsan ağlamaz,

Bir sen varsın gece

Bana nasıl dokunur bu halin bilsen

Ağaç olsun kuş olsun gizlediğin

Ama daha neler gizlemezsün ki bizden

Bazı şeyler soyunur

Bazısı giyinir sende” (Başaran, 1945: 422).

Köy Enstitüleri’nde okuyan ve çalışan kişilerin büyük çoğunluğunun halktan olması sebebiyle şiirlerin içeriklerinde folklorik unsurlar önemli bir yer teşkil etmektedir. Talip Apaydın’ın “Boşa Çıkan Beddualar” ve Osman Darıcı’nın “Düğün” şiirleri köy yaşamının, gelenek-göreneklerin ve halk oyunlarının yansıtılması bakımından folklorik unsurların en yansıtıldığı şiirlerdendir. Osman Darıcı’nın “Düğün” şiirinde bir köy düğünü anlatılmaktadır. Şiir; bir yandan dönem gençlerinin buluşma imkânını bulduğu toplumsal yerlerden biri olarak düğündeki davranışları anlatırken bir yandan da yörenin halk oyunları olan zeybek ve halayı okuyucuya sunar:

“Görüştü, sevişti gözler düğünde;

Kızardı, gülüştü yüzler düğünde.

Zeybek, halay çekti, kızlar düğünde,

Eller lime lime, kol nazlı nazlı” (Darıcı, 1945: 111).

Talip Apaydın'ın “Boşa Çıkan Beddualar” şiiri aynı zamanda bir manzum hikâyedir. Konusunu ise şairin hatıralarından alan bu şiir, hikâyeye şeklinde ifade edilmiştir.

Köy Enstitüleri'nin kuruluş amaçlarından biri de Türk köylüsünün kaderciliği bir kenara bırakarak doğayla mücadelesini sağlamaktır. Bunun için insanların bilim ve teknolojinin yeniliklerinden yararlanarak hayat mücadelesinde daha fazla ürün alması, daha kazançlı çıkması, Enstitülerde en çok öğretilenlerden olmuştur. Enstitü öğrencilerinden Emin Neşe'nin kaleme aldığı “Her Gelen Allah'tandır” adlı şiir, Anadolu köylüsünün tarlada yaşadıkları sıkıntıları dile getirirken kaderciliğini gözler önüne sermektedir.¹ Köylü, bütün bir sene boyunca çalışır, didinir, yağmur için dua eder. Hatta başına pek çok zorluk gelir ama yine de isyan etmez, her zaman şükreder. Şiir, Anadolu insanının çalışkan yapısını, temiz yüreklerini ve güçlü dinî inançlarını göstermesi bakımından da önemlidir:

“... Yılın her gününde didindi durdu,
Poyraz çatlak çatlak etti tenini,
Sıcak kavurdu.
Tohumu kuş yedi,
Ekini sel bastı,
... Yine günlük gıda
Soğan
Ve kuru ekmek...
Az gelir, çok zahmet;
Her olay
Yeni bir dert...
Koyunu kurt yese
(Kısmet değilmiş)
Göz göre ölüme
(Vadesi gelmiş)
Derler... ” (Neşe, 1947: 850).

Dergide farklı konularda yazılan şiirlerle adeta renkli bir tablo oluşturulmuş gibidir. Şiirlerde, Anadolu insanının dünyasına tanıklık etmenin yanı sıra enstitü çalışmalarının da yansımalarını görmek mümkündür.

Hikâye, Masal, Fıkra

Köy Enstitüleri Dergisi'nde hikâyeler çokça yer almıştır. Derginin tüm sayılarında toplam 52 hikâyeye bulunmaktadır. Dergide masal (2) ve fıkra (1) da yer verilmiştir. Hikâyeler, enstitü öğrencilerinin kendi köylerinde yaptığı derlemeler sonucunda ortaya çıkmıştır. Bu derlemeler sonucunda hem enstitü öğrencilerinin çalışmaları sağlanmış ve hem de dergide

¹ Türk köylüsünün kaderciliğe alışıklığı Cumhuriyet döneminde zaman zaman söz konusu edilmiştir. Konuyla ilgili bir roman için bk. Refik Erduran (1974), Yağmur Duası, Kalite Matbaası, Ankara. Ve bir şiir (Tezek) için bk. Bedri Rahmi Eyüboğlu (2006), Dol Karabakır Dol Bütün Şiirleri, Türkiye İş Bankası (3. baskı), İstanbul.

çeşitli konularda yazıların yer almasına olanak verilmiştir. Hikâyelerde folklorik unsurlar ağırlıktadır.

Köy Enstitüsü Dergisi'ndeki hikâyelerin konusu çeşitlilik göstermektedir. Hikâyelerde enstitü çalışmalarının yanı sıra yazarların çocukluklarından bir anı yahut enstitü öğrencilerinin köylerine geldiklerinde karşılaştığı olaylar gibi konular ele alınmıştır. Örneğin; “Bir Hastayı Ziyaret” adlı hikâye köyde yapılan ziyaretleri, “Yer Sarsıntısı” adlı hikâye yaşanan bir depremi, “At Merakı” adındaki hikâye ise geçmişe ait bir anıyı anlatmaktadır.

Enstitü ile ilgili konular da hikâyelerde yer almıştır. Ali Uzun'un “Köyden Enstitüye” ve Talip Apaydın'ın “Okumağa Gidiyorum” adlı hikâyelerinde enstitü öğrencilerinin köylerinden ayrılıp enstitüye gitmelerinin hikâyeleri anlatılmaktadır:

“Niksar'a geldim, fişim dolduruldu. Maarif memuru: Çağırdığımız zaman gel, dedi. Oradan köyün yolunu tuttuk. Eve geldim. Evin duvarları bile bana küskündü. Her eve gelince açlığımı soran anam şimdi yüzüme bile bakmıyor. Her gün bana içimi yakan laflar çıkıyor, arada bir, bana emzirdiği sütü helal etmeyeceğini söylüyordu. Tarlada çift sürerken bekçi, beni istediklerini söyledi; eve geldim. Çantaya biraz ekmek koyarak anamın elini öpmeye vardım. Elini vermedi; melûl mahzun evden ayrıldım. Emmimin evine vardım. Gidiyorum, Allah'a ismarladık demeğe geldim, dedim.

-Harçlığın var mı Ali?

Yok demeğe utandım, var dedim. O benim söylememden anladı cüzdanını eline alarak bana bir elli liralık uzattı.

-Almam, bu çok, dedim; ben elli lirayı ne yapayım?

Sen bilmezsin, gurbet görmemişsin; para insana ana, babadır.

Aldım; elini öperek Niksar'ın yolunu tuttum. ... O akşam posta ile Tokat'a geldik. Şimdi Akpınar Köy Enstitüsü'nde, olup bitenleri düşünüyorum” (Uzun, 1945: 122-123).

Enstitü öğrencilerinden Ali Uzun'un “Köyden Enstitüye” adlı hikâyesinden alınan örnek dikkate alındığında, bin bir zorlukla geçinen Anadolu çocuklarının enstitüye giderken yaşadığı sıkıntıları ve üzüntüleri görülebilir. Onların enstitüye gidecek kadar bile paraları yoktur. Evinden, köyünden ayrılmanın verdiği ayrılık acısıyla tanışırılar. Hasan Lökçü'nün “Yaz Tatilim” adlı hikâyesinde ise köye, tatil yapmak için gelen enstitü öğrencisinin anıları yer almaktadır. Bu hikâyeye bakıldığında; çalışmaya alışmış olan enstitü öğrencilerinin yaz tatilinde dahi sorumluluklarını unutmadığı görülmektedir:

“1942 yılı Temmuzunda bir buçuk ay izinle Enstitüden ayrıldım. Bir günlük yolculuktan sonra, köyümde iki senedir yolumu gözliyen anama kavuştum. [...] Anam sordu, ben anlattım, ben sordum, anam anlattı epeyce konuştuk.

Enstitüde işe güce alıştığım için bir buçuk ayı boşa geçiremeyecektim. Okula dönerken de harçlık lazımdı. [...]

On beş gün içinde “köy incelemesi” olarak verilen ödevimi bitirdim, dosyayı hazırladım, paramın yarısını anama bıraktım. Yarısını harçlık yaptım, harçlığımın yarısıyla da kitap aldım. Bir buçuk ay içinde Enstitüyü ev arkadaşlarımı özlemiştim, yine bir günlük yolculuktan sonra özlediklerime kavuştum” (Lökçü 1945: 431-435).

Köy Enstitüleri, daima kendisi üretmeyi hedef almış ve öğrencileri de bu hedef doğrultusunda yetiştirmeyi amaçlamıştır. Bu amaca örnek gösterilebilecek en iyi çalışmalardan biri enstitü binalarının öğrencilerle birlikte yapılmasıdır. Binaların yapımında herkes büyük bir özveri ile çalışmıştır. Bu çalışmalar Köy Enstitüleri Dergi'ne de yansımıştır. Kâmil Ük'ün "Beşinci İşlik Binasının Yükselmesi" adlı hikâyesinde de enstitü binasının yapımındaki bir anı dile getirilmiştir: *"Temel kazıklarını yapı öğretmenimizle diktik. Küme öğretmenimiz Sıtkı Şanoğlu da ilk kazmayı vurmaktan kendini alamadı. Onun arkasından biz, kazma küreklerimize sarılıp sanki yerden altın arıyormuşuz gibi zevkle çalışmağa koyulduk. Kazma ve küreklerimizin sesi ruhumuzu okşuyordu. Alnımızın temiz terleri kirpiklerimizden süzülüyordu. Kendimizi yurt imarına verdiğimiz bu anda dakikaların değil, saatlerin bile nasıl geçtiğinin farkına varamıyorduk"* (Ük 1945: 706).

Hikâyeler içerisinde, folklorik çalışmalara örnek olabilecek şekilde lakapla anılan insanların, neden o lakabı aldığının anlatıldığı derleme hüviyetinde hikâyeler de vardır. "Koyun Ahmet", "Kavruk Ali" ve "Yanık Mehmet" hikâyeleri bu konuları içermektedir. "İpekçi Hakkı Bey" hikâyesinde, ipekböcekçiliği yapan ve bu konu hakkında oldukça bilgi sahibi olan Hakkı Bey anlatılmıştır.

"... - Peki size ne için 'Koyun Ahmet' diyorlar?

- Efendi Seferberlikte yeni bıyığı terlemiş deleganıydım (delikanlı idim). [...] Bir gün gumandar çağırdı: - Oğlum Ahmet, seni şo depeye gönderecen çayın gıranlarını değneyecek gâvuru görünce şu göğ camlı feneri yakarak düşmana göstermeden bize işaret vereceksin. Olsa da üstüne örtecek bir şey versek çok iyi olur amma yok ki, dedi. Emiri tekrar edip depeye yollandım. Öyün çadırının yanından geçiyordum iki dane goyun postu var, onları hemen aldım; örtü olarak gullanırım dedim. [...] Derileri vücuduma göre dikip goyun şekline girerim diye düşündüm. [...] sıçradım uyandım ki gavurlar çayı geçiyorlar. [...] Bizimkilere işaret verdim amma beni edirağım sarıldı. Usulcacık indim bizim tarafa değil de yan tarafa goyun gibi dört ayaklı yürümeye başladım. Beni gördüler, goyun gibi melemeye başladım. [...] üç dene gavur esgeri ben yana koşmaya başladılar. [...] tam yamacımda ardı kuzulu bir koyun gördüm; oh! Deyip talihime sevinirken gözlerim de yaşardı.

Goyunun gamını yarıp götürecekleri sırada bizimkilerin tüfek, Allah seslerini duyunca göyüp gaçdılar. [...] Goşa gumandara vardım, işi naklettim. Gumandar efradı topladı, gavurları basdık; çoğunu gırdık; içciğ da gaçtı. Uzun lafın gıçası, [...] işte bundan ötürü esgeriye onbaşı, bizim köy de goyun ürutbesini verdi." (Gökdemir, Temmuz 1945: 410-411).

Yüksek Köy Enstitüsü öğrencilerinden M. Gökdeniz'in kaleme aldığı "Koyun Ahmet" hikâyesinden alınan bu örneğe bakıldığında bu yazının sadece bir hikâye değil aynı zamanda bir folklor çalışması olduğunu da görülmektedir. "Köylerde ve kasabalarda eski Türk geleneği başka bir yönde süregelmiştir. [...] Birçok hallerde lakap, tıpkı er at gibi, onu taşıyanların atalarından birinin zenaatını, başardığı bir işi, ya da vücut yapısındaki bir niteliği gösterir: Demirci, Ayı-Boğan, Kalın-Boyun, Altı Parmak... gibi" (Boratav 1994: 89). "Koyun Ahmet" adındaki hikâyede de Ahmet ismindeki kişinin gösterdiği kahramanlıkla "Koyun" lakabını aldığı görülmektedir.

Mehmet Başaran, "Aç Harmanı"nda, enstitüden köye geldiğinde önce anne ve babasının onu tanıyamadığının, sonra yaşadıkları şaşkınlık ve mutluluğu ve o seneki mahsulü kendisinin kaldıracağını bilmenin sevincini anlatmıştır. Galip Şahin ise "Köylü Konuşmaları" adlı hikâyesinde, köylülerin günlük konuşmasından bir kesit sunmuştur. Bu hikâyelerde halkın

kullandığı günlük konuşma dilinin olduğu gibi yansıtılması dikkate değer bir özelliktir. Dilde herhangi bir düzeltme yapılmadan bütün özellikleriyle yansıtılmıştır:

“- Suyun ağır ağır akanı, insanın yere bakanı bu. Yumuşak yüzlü kozalak boylu nelet! Anasının babasının namısını karaladı. Tü yüzüne! Ben onu namıslı biri sanırdım. Hayvanın alası dışında, insanınki içinde derler.

-A kızım, bu nereden ürüdü acab ola? Bunların soyunda sopunda yedi sülalesinde hiç böylesi görülmemiş. Anasının babasının gönünü almadan akşamın alaca karankısında elin ne idiği belirsiz bir yabancısına uygun gitsin!..” (Şahin 1945: 136).

Musa Ali Karabıyık, “Kanlı Yatak” hikâyesinde, bir eşkıyanın iki çobanı öldürdüğü olayda, olayın yaşandığı yerin adının “Kanlı Yatak” olarak kalmasını anlatmıştır. Hikâye, aynı zamanda bir Halk edebiyatı derlemesi hüviyetindedir. “Yaylaya Yolculuk” adlı hikâyesinde Kâmil Şahin, kendisinin küçükken, köyünde yaptığı yayla göçüne dair bir anıyı anlatmaktadır.

Dergideki hikâyelere bakıldığında enstitü öğrencilerinin kendi bölgelerinden derledikleri ya da yaşadıkları anılarını anlattıkları olaylar görülmektedir. Enstitü öğrencilerinin köylü çocukları olması dikkate alınırsa hikâyelerde köyün ve köyle ilgili olayların anlatılması normal bir durumdur. Bu hikâyeler hem enstitü öğrencilerinin durumunu hem de kültürel değerleri göstermesi bakımından dikkate değerdir.

Dergide az olmakla birlikte masal ve fıkra da yer verilmiştir. Ancak derleme işlerinin nasıl yapılacak olması konusunda pek fazla bir yazıya yer verilmemiştir. Bu konuya istisna olarak Pertev N. Boratav’ın “Masallar Nasıl Derlenmeli?” adlı yazısına derginin 2. sayısında yer verilmiştir. Bu yazı, tüm enstitüler için masal derlemeleri konusunda bir yol gösterici niteliğindedir.

Yüksek Köy Enstitüsü öğrencilerinden olan Mehmet Ulucan’ın “Keloğlan” ve “Avcıoğlu” adında iki tane masalına yer verilmiştir. Ulucan, Türk edebiyatının temel masallarından olan ve her dönemde sevgiyle, mutlulukla dinlenen “Keloğlan”ın, çokça bilinen hikâyelerinden bir tanesini okuyuculara sunmuştur. Ulucan, “Keloğlan”dan başka bir de “Avcıoğlu” adında bir masal yazmıştır. Bu masal fazla bilinmese de masalın girişinde her zamanki gibi uzun bir tekerlemeye yer verilmiştir:

“Evvel zamanda

Kalbur samanda

Ben anamın karnında idim.

Bir gün babamın beşiğini

Irgalıyordum

Ansızın devürüvidim.

Anam kaptı sarmayı,

Babam kaptı yarmayı,

Derelerden sel gibi,

Depelerden yel gibi

Az gittim

Uz gittim

*Dere depe düz gittim,
Altı ay yaz,
Altı ay güz gittim.
Arkama baktım
Bir arpa boyu yer gitmişim.
Zuhuru evvel ile
Zuhuru ahir arasında:” (Ulucan, 1945: 726).*

Dergide hikâye ve masalın yanında bir tane de fıkraya yer verilmiştir. Enstitü öğrencilerinden Süleyman Üstün’ün “Bir Fıkra” adındaki çalışmasında ben anlatıcı, Hüsmen Dayı adındaki biriyle sohbet etmektedir. Hüsmen Dayı askerdeki oğlunun kendine hiçbir şekilde haber vermeyişinden yakınırken anlatıcı, kendisinin bu konudaki askerlik hatırasını anlatır. Anlatıcı, yedi senedir askeredir ve okuma yazma bilmediği için de ailesine haber ulaştıramamıştır. Bu sebeple bir mektup yazdırmaya karar verir ve yüzbaşının yanına gider. Ancak yüzbaşı onu sürekli erteler. Daha sonra yüzbaşının onu erteleme sebebinin aslında onun da okuma yazma bilmeyişinden kaynaklandığını öğrenir. Okuma yazma bilmeyen birinin yüzbaşı olmasına çok şaşırarak anlatıcı, Hüsmen Dayı’ya oğlunun da böyle bir durumla karşılaşmış olabileceğini söyler (Üstün 1945: 737). Bu fıkra aynı zamanda toplumsal aksaklıklara da ışık tutmuş durumdadır.

Köy İncelemeleri

Köy Enstitüleri Dergisi’nde yapılan köy incelemeleri, konuları bakımından çeşitlilik göstermektedir. Zararlı bitkiler, bitki toplama ve kurutma, köylerin geçim durumu, bayram kutlamaları, kan davası, düğün ve çeyiz gelenekleri, diş çıkarma gelenekleri, ziraat incelemeleri, zararlı böcekler, bitki bitleri, hayvan yetiştirme, bitkilerin kültür hayatındaki yeri, çiftliklerin sosyal durumları, yaylaya çıkma gelenekleri, köyde kullanılan ilaçlar, süslemecilik ve çerçicilikle birlikte birçok konuda yapılmış köy incelemesi mevcuttur. Bu yazılarla aynı zamanda köylerin tanıtımı da yapılmaktadır.

“Bayramlı Köyü’nde Evlenme”, “İçel’de Düğünler”, “Çavuş Köyü’nde Gelin Düğünü ve Güveyi Oğşamak”, “Adliye Köyü’nde Düğün” ve “Köye Göre Çeyizin Toplumsal Anlamı” adlı incelemeler düğün ve düğün adetleri ve bunların etrafında oluşan gelenekler hakkında yapılmış derlemelerden oluşmaktadır. “Köye Göre Çeyizin Toplumsal Anlamı” adlı inceleme Ankara’nın bir köyünde yapılmış ve çeyizin toplum için ne kadar önemli bir anlamı olduğu ortaya konulmuştur.

Sami Akıncı, “Bayramlı Köyünde Evlenme (1)” adlı incelemesinde “üzerinde inceleme yaptığım köy; doğduğum, içinde yaşadığım köydür. Aşağıdaki neticeler, elli üç evlenme olayı üzerindeki inceleme ve gözlemlerden çıkmıştır.” (Akıncı 1945: 48) demiş ve “çok karıyla evlenme”, “kocanın karı evine gitmesi”, “karının koca evine gitmesi”, “dul kadının koca evine gitmesi”, “evlenen oğulların baba evinde kalması veya ayrılması” ve “köy dışı evlenme münasebetleri” adında başlıklar yaparak çalışmasını sunmuştur.

Yüksek Köy Enstitüsü öğrencilerinden Elmas Yazar, derginin 4. sayısında yayımladığı “Çavuş Köyü’nde Gelin Düğünü ve Güveyi Oğşamak” adındaki yazısında Çavuş köyündeki düğün adetlerini sırasıyla anlatmıştır. Yazar, aynı zamanda burada söylenen türkülere de

yazısında yer vermiştir. Kızın eline kına yakılırken söylenen “kız oğşama türküsü” adındaki türkü şu şekildedir:

“Atladı çıktı eşiği
Sofrada kaldı kaşığı
Hay evlerin yakışığı

Gel ayrılıp gitmiyelim
Biz bu işi tutmıyalım

Haneye oğlak bağladım
Her senin üstüne ağladım
Hani anam deyi ağladım

Gel ayrılıp gitmiyelim
Biz bu işi tutmıyalım

Sarı zıbın giyip gider
Niyandesin sayıp gider
Ana evin beğenmemiş

Yârim evi deyip gider” (Yazar 1945: 522)

Enstitü öğrencilerinin, kendi köylerinde yaptıkları bayram gelenekleri hakkındaki incelemeler de vardır. “Naldöken Köyü’nde Nevruz Bayramı” ve “Gencer” bu konuda yapılmış incelemelerdir. “Gencer” adlı yazısında “Gencerin konu ve tarih bakımından incelenmesinin önemli bir olay olarak durduğunu sanıyorum. Köylerimizdeki söylentilere bakıp, gencerin yapı ve kavramını incelersek bunun bir Türkmen geleneği olduğu anlaşılır.” (Koç 1945 227) diyen M. Şükrü Koç, gencerin artık değer kaybettiğini söylemekle birlikte geçmişte nasıl kutlanıldığını da anlatmıştır.

Tüm enstitüler için daha yararlı olabilecek yazılar; bitki ve böcekler hakkında yapılan bilimsel incelemelerdir. “Hasanoğlan, Üreğil ve Araplar Köyü’nün Aralık Bitkileri”, “Arsız Otlar”, “Geven”, “Kızılcahamam’da Kısa Bir Botanik Gezisi” adlı yazılar bitkiler hakkında yapılırken “Bahçeye Zararlı Hayvanlardan Danaburnu “Gryllotalpa” ve “Bitki Bitleri” adındaki yazıları da bitkilere zarar veren böcekler hakkında yapılmış incelemelerdir. Mesut Yardım, “Bahçeye Zararlı Hayvanlardan Danaburnu “Gryllotalpa” adındaki incelemesinde bahçelere zarar veren bir böcek olan danaburnundan “Danaburnu, toprak yüzünde çok dolambaçlı “dalız” denilen yollar açar. [...] Zararını, çok yemek suretiyle yaptığı gibi, fidelerin altından açtığı yollarla bu fidelerin kurumalarına sebep olmak suretiyle de yapar.” (Yardım 1945: 205) gibi ifadelerle bu böceği tanımlarken, H. Orhan, Cılavuz Köy Enstitüsü’nde karşılaşılan bitler üzerine yaptığı “Bitki Bitleri” adındaki incelemesinde “Bitki bitleri haşerelerin en çok üriyenlerindendir. Yapılan araştırmalara göre bir yaz devresinde 6 kuşak verdiği gözlemlenmiştir.” (Orhan 1945: 503) demiş ve bu böcek ve zararları hakkında bilgiler sunmuştur.

İsmail Tıknaç'ın "Köyümde Delikanlılar Birliği" adındaki incelemesi, köyde 13-14 yaşına gelmiş ve bekar olma zorunluluğu taşıyan grup üyelerinin yapması ve uyması gereken kurallar, yapılan etkinlikler, alınan cezalar ve birliğin gençliğin eğitimine kattığı faydalar ortaya konulmuştur.

Dergideki inceleme çalışmalarına bakıldığında geleneklerle ilgili yapılan incelemelerin folklor açısından büyük önem taşıdığı görülmektedir. Öğrencilerin, yazılarında, kendi köyündeki olay ya da gelenek-göreneklere kaleme almaları ve bunu yaparken yerel konuşma dilini esas almaları halkın yaşantısından kesitler sunması dönemin köy yaşamına ışık tutması bakımından kayda değerdir. Ayrıca metinlerde düğün, çeyiz, çerçicilik gibi geleneklerin ele alınması, o yörelerdeki geleneğin canlılığının günümüzde devam edip etmediğini göstermesi yönüyle de önemlidir. Bitkilerle ilgili yapılan çalışmalar ise, enstitülerin bilimsel çalışmalar yapmak amacına başarıyla ulaştığı göstermektedir.

Enstitü Çalışmaları

Köy Enstitüsü Dergisi'nin kuruluş amaçlarından biri olan enstitüleri birbirlerinin çalışmalarından haberdar etme işlevinin dergideki enstitü çalışmalarını içeren yazılara bakıldığında gerçekleştiği görülmektedir.

Enstitülerin çalışmaları hakkında birçok yazı kaleme alınmıştır. Bu yazılar, enstitülerin pek çok farklı alanda çalışmalar yaptığını ortaya koyar. Özellikle sanat hakkında yer alan yazılar, enstitülerde sanata verilen değeri ortaya koymaktadır. Bu bakımdan dergide yer alan yazılardan beş tanesi müzik hakkındadır. Şükrü Arseven'in müzik hakkındaki konferans yazısı, enstitü içerisinde müziğe verilen önemi göstermektedir. Enstitülerdeki müzik çalışmalarının yanı sıra heykel sanatına da yer verildiği görülmektedir. İsmail Korolay, "Hasanoğlu Köy Enstitüsü'nde Heykel ve Mulaj İşleri" yazısında Hasanoğlu Köy Enstitüsü'ndeki heykel çalışmalarını anlatmaktadır. Piyesler hakkında yapılan çalışmaların anlatıldığı yazılar da vardır. Böylelikle enstitülerde Batı sanatlarının da öğretilişi anlaşılmaktadır.

Enstitülerde doğru okuma ve anlama çalışmalarının da yapıldığı görülmektedir. Akpınar Köy Enstitüsü'ndeki okuma eyleminden bahseden yazıya bakıldığında enstitülerde okuma eylemine büyük bir önem verildiği söylenebilir.² Öğrencilerin ve öğretmenlerin bir okuma saati düzenledikleri ve burada okudukları kitapların tenkitlerinin yapıldığı anlatılmaktadır. Böylelikle, enstitülerin yaptıkları her işe büyük önem verdiği ve en faydalı hale getirmeye çalıştıkları görülmektedir. Bu konuda "Özet, Tahlil ve Tenkit Komisyonumuzun Çalışmaları" adındaki yazı da önemlidir.³ Bu yazıda, enstitü öğrencilerinin, "Köy Enstitüsü Dergisi"nde yayımlanan yazılar üzerinde yaptıkları özet, tahlil ve tenkit çalışmalarından bahsedilmiştir.

Enstitü çalışmalarından en dikkate değerlerinden biri *İş Eğitimi Sözlüğü'dür*. Dergide sözlükle ilgili, sözlük maddelerinin yer aldığı iki yazıya yer verilmiştir.

² Bkz: İmzasız, "Enstitü Çalışmaları Akpınar Köy Enstitüsü'nde Okuma İşi" (Enstitü çalışmaları hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 530-531.

³ İmzasız, "Özet, Tahlil ve Tenkit Komisyonumuzun Çalışmaları" (Enstitü çalışmaları hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 783-988.

Kitap ve Dergi Tanıtımı

Köy Enstitüleri Dergisi'nin yaptığı çalışmalardan biri de kitap ve dergi tanıtımlarıdır. Kitap tanıtımları Dergi Kolu'nun düzenlediği bir etkinliktir. Enstitülerde bilinçli okuma kazanımının amaçlaması nedeniyle tanıtılan kitapların öğrencilerin düzeyine göre olmasına özen gösterilmiştir. Farklı enstitülerden gelen kitap tanıtımı yazıları, Dergi Kolu tarafından oluşturulan komisyonla seçilmektedir. Enstitülerde düzenlenen edebiyat saatlerinde tanıtılan kitaplar konuşulup tartışılmaktadır. Dergide 14 kitap ve 1 dergi tanıtımı yapılmıştır. Tanıtılan kitaplara bakıldığında dünya edebiyatının en tanınmış eserleri olduğu görülmektedir.

Dergiye “kısaca bir göz atmak bile Köy Enstitüleri Dergisi'nin yeni bir yazın kuşağının yetişmesine öncülük ettiğini göstermektedir.” (Başaran 1990: 32). Talip Apaydın, Mehmet Necati Öngay, Mehmet Başaran, Behzat Ay, Mahmut Makal, Pakize Türkoğlu, Haşim Kanar, Dursun Akçam ve Fakir Baykurt gibi önemli isimlerin yazın hayatı bu dergide başlamıştır.

Köy Enstitüleri Dergisi'nin Sayılarına Göre Açıklamalı Dizini

SAYI 1

İsmet İnönü, “İlk Öğretim Davamız” (Eğitim hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1 (Mart 1945), s. 1-8.

Hasan Âli Yücel, “Ülkümüzün Yolculuğu” (Eğitim hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1 (Mart 1945), s. 9-11.

İmzasız, “Hasanoğlan Köyü İle İlgili Tarihi Bilgiler” (Hasanoğlan Köyü'nün tarihi hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 15-20.

Rıza Dönmez, “Hasanoğlan Köy Enstitüsü'nün Kısa Tarihçesi” (Tarihçe), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 21-29.

Durmuş Ali Uğur, “Hasanoğlan Köy Enstitüsü Çevresinin Bitkileri Hakkında” (Bitkiler hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 30-34.

Tevfik Yıldırım, “Hasanoğlan Köyü'nün Geçim Durumu” (Hasanoğlan Köyü'nün ekonomisi hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 35-40.

Tevfik Yıldırım, “Hasanoğlan, Üreğil ve Araplar Köyü'nün Aralık Bitkileri” (Bitkiler hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s.41-45.

Hüseyin Sezgin, “Naldöken Köyü'nde Nevruz Bayramı” (Bayram kutlamaları hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 46-47.

Sami Akıncı, “Bayramlı Köyü'nde Evlenme” (Evlenme gelenekleri hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 48-56.

İsmail Tıknaç, “Köyümde Delikanlılar Birliği” (Köy İncelemeleri), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 57-61.

Şevket Hızal, “Çukurova'da Toprak ve Müstahsil Durumu” (Köy İncelemeleri), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 62-65.

Hüseyin Atmaca, M. Ali Ural, “Bakırçayı Vadisindeki Beş Köyde Ziraat İncelemesi” (Ziraat işletmeleri hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 66-73.

Hüseyin Sezgin, “Bozkır ve Söğüt Kültürü” (Köy İncelemeleri), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 74-78.

Georg Rohde, “Yeni Bulunmuş Kitabeler” (Kitabeler hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 79-80.

Abdullah Ön, “Hasanoğlu Köy Enstitüsü’nde Müzik Çalışmaları” (Enstitü çalışmaları hk), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 83-86.

Mustafa Yenisey, “Şimdi” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 87.

Mustafa Yenisey, “Köyde Yaz” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 87.

Süleyman Adıyaman, “Yüksek Köy Enstitüsü’nde Yabancı Dil (I)” (Eğitim hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 88-90.

Mehmet Başaran, “17 Nisan Toprağı” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 91.

Logan Pearsall Smith, “Gül - Rose”, (Hikâye tercümesi, Çev. Süleyman Adıyaman), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 92-97.

İmzasız, “A River That Changed Its Course - Yolunu Değiştiren Bir Nehir” (Hikâye tercümesi, Çev. Mustafa Top), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 98-99.

İmzasız, “The Earth’s Changing Surface, An Island That Blew Itself Up - Arzın Değişen Yüzü, Havaya Uçan Bir Ada”, (Hikâye tercümesi, Çev. İmzasız), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 100-101.

İmzasız, “The Grasshopper - Çekirge” (Hikâye tercümesi, Çev. Fahri Duman), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s.102-103.

İmzasız, “An Earthquake and a New Shore Line - Bir Yer Depremi ve Yeni Bir Sahil Boyu” (Hikâye tercümesi, Çev. İmzasız), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 104-105.

Ahmet Ermisket, “Gümüş İlleri” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 106.

Süleyman Karagöz, “Dışı Başka, İçi Başka” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 107-110.

Osman Darıcı, “Düğün” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 111.

Satılmış Aslantaş, “Bir Hastayı Ziyaret” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 112-114.

İbrahim Mercan, “Köyüm” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 115.

Mehmet Başaran, “İnanırsız” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 116.

Osman Darıcı, “Al Güllü Bohçam” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 117.

Enver Vancı, “Naçar Kalınca”, (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 118-120.

İlyas Özcan, “Kepirtepe’de Su ve Işık” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 121.

Ali Uzun, “Köyden Enstitüye” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 122-123.

Mustafa Kahraman, “Köylüme” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s.124.

Hasan Basri Koç, “Yer Sarsıntısı” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 125-126.

Yaşar Araş, “At Merakı” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 127-130.

Mehmet Başaran, “Halı” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 131.

Mehmet Başaran, “Hâlâ” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 131.

Hüseyin Sezgin, “Anamdan Mektup” (Mektup), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 132-135.

Galip Şahin, “Köylü Konuşmaları” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 136-138.

Osman Darıcı, “Yayık Yayan Kıza” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 139.

Rahim Ünvar, “Hasanoğlu Köyü’nden Derlemeler” (Derleme), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 140-144.

Ahmet Savru Özer, “Dergimizin Haberleri Hasanoğlu’dan Karadeniz’e Yaya Gezintiler” (Karadeniz’e yapılan geziler hk. yapılan haber), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 147-151.

Şevket Hızal, “Hasanoğlu Köy Enstitüsü’nde (17) Nisan” (Köy Enstitüleri Kanunu’nun beşinci yıldönümü kutlamaları hk. yapılan haber), Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, (Mart 1945), s. 152-177.

SAYI 2

İsmet İnönü, “İlk Öğretimin Yeni Yılı” (Eğitim hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 179-183.

Burhan Güvenir, “Köye Göre Çeyizin Toplumsal Anlamı” (Çeyiz ve çeyiz etrafında oluşan gelenekler hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 185-198.

Süleyman Karagöz, “Edremit Köyleri” (Şehir tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 199-203.

Mesut Yardım, “Bahçeye Zararlı Hayvanlardan Danaburnu “Gryllotalpa”” (Danaburnu böceğinin zararları hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 205-206.

Rıza Dönmez, “Foça Çiftliği’nin Foça Köyü Üzerinde Sosyal Etkileri” (Çiftliğin köy üzerinde yarattığı etkiler hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 207-212.

Ali Yılmaz, “Bitki Toplama ve Kurutma” (Bitkiler hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 213-217.

Pertev N. Boratav, “Masallar Nasıl Derlenmeli?” (Masal derlemeleri hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 218-220.

H. Gürer, “Köyümde Çocuğun Diş Çıkarma Töreni” (Diş çıkarma töreni hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 221-222.

Ali Kara, “Köyümde Yaylaya Göç” (Yaylaya çıkma geleneği hk. İnceleme), “Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 223.

Fatma Dicle, “Köyümde Gül Derimi” (Güllerin toplanma geleneği hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 224-226.

M. Şükrü Koç, “Gencer” (Gencer kutlamaları hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 227-228.

Tevfik Yıldırım, “Geven” (Bitkiler hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 229-231.

Ali Taşçı, “İçel’de Düğünler” (Düğün gelenekleri hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 232-233.

Ahmet Necati Özdemir, İzzet Öziş, “Köyde Tedavi ve İlaçlar Nasıldır?” (Tedavi yöntemleri ve ilaçların kullanımı hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 234-235.

Ali Dündar, “Toprak Meselesi” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 239-241.

Osman Darıcı, “Bahar Günleri” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s.242-243.

Mehmet Başaran, “Aç Harmanı” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 244-245.

- H. Elmasyazar, “Taş Yarası” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s.246-249.
- Oswald Schreiner, B. E. Brown, “Toprak Nitrojeni” (Tercüme, Çev. Süleyman Adıyaman), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 250-263.
- İmzasız, “Soil ve Water - Toprak ve Su”, (Tercüme, Çev. Mustafa Sarıkaya), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 264-269.
- İmzasız, “Herr und Knecht - Efendi ile Uşaktan”, (Hikâye tercümesi, Çev. Sami Akıncı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 270-273.
- Galip Şahin, “Köylü Konuşmaları” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 274-276.
- Rıza Dönmez, “Kümebaşı ve Ödevleri” (Eğitim hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 277-280.
- Mehmet Başaran, “Yağmur Bekleyen Toprak” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 281.
- Hamit Sarı, “İpekçi Hakkı Bey” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 282-283.
- Hüseyin Yücel, “Yüksek Köy Enstitüsü’nde İç Süslemeciliği - Köy Süslemeciliği” (Süslemecilik hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 284-287.
- Mehmet Gökdemir, “Avşar Kızına” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 288.
- Rahmi Ünüvar, “Çocukluk Hatıralarından” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 289-291.
- Talip Apaydın, “Boşa Çıkan Beddualar ” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 292.
- Tahir Baykurt, “Vazgeçtim ” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 293.
- H. I. Bozkuş, “Boz Eşeğimiz” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 294-295.
- Talip Apaydın, “Karın Ağrısı” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s.296- 298.
- İsa Yavuz, “Arifiye Köy Enstitüsü’nde Okuma” (Eğitim hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 299-300.
- İhsan Güvenç, “Tanrı...?” (Zühtü Uray’ın kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 301-304.
- F. Özlen, “Dünyada Karbon Dolaşımı” (H. Evliyalar ve Horu’nun “Nebat Beslenmesi” kitabından özet), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 305-306.
- İmzasız, “Enstitümüzde Pestalotsi Gecesi” (Büyük eğitken Hanrich Pestalotsi’yi anma etkinliği hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 307-308.
- Kamil Arı, “Bilmem Ne Oldu?” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 309.
- Musa Ali Karabıyık, “Kanlı Yatak” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 310-312.
- Cesarettin Ateş, “Yeter” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 313.
- Hüseyin Sezgin, “Babamdan Mektup” (Mektup), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 314-318.
- Turan Aydoğan, “Bulutlar” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 319.
- Turan Aydoğan, “Anam”, (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 319.

Turan Aydoğan, “Soru 1” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 320.

Fahri Yücel, “Hasanoğlu’da Eğlenciler” (Enstitüde yapılan eğlenceler hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 321-324.

Remzi Apaydın, “Çocukluktan Bir Anı” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 325-326.

M. Gönül, “Kavruk Ali” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 327.

Veli Yazar, “Bebek” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 328-331.

Mehmet Başaran, “Ağama Mektuplar” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 332,

İmzasız, “Gurbet Düşü”, (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 333.

M. Şükrü Koç, “Toprak Dağıtımı ve Çiftçi Ocakları Kurma Kanunu Tasarısının Esasları” (Toprak kanunu hk. haber), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 337-338.

Hüseyin Yücel, “Yüksek Kısım Binasının Yapılması” (Binanın yapılma süreci hk. haber), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 339.

İmzasız, “Köy Enstitüsü Dergisi Hakkında” (Derginin ilk sayısındaki yazıların seçimi hk. haber), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 339-340.

İmzasız, “Habib Özlav’ın Söylevi” (Söylev), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s.340-342.

İmzasız, “Cılavuz Köy Enstitüsü Haberleri” (Enstitü haberleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 342-343.

İmzasız, “Düziçi Köy Enstitüsü’nden Haberler” (Enstitünün durumu hk. haberler), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 343-344.

Sabiha Ebçim, “Pazarören Köy Enstitüsü Çalışmaları” (Enstitüde yapılan çalışmalar hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 344-345.

İmzasız, “Kepirtepe Köy Enstitüsü Haberleri” (Enstitüde yapılan çalışmalar hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 345.

İmzasız, “Antalya-Aksu Köy Enstitüsü’nün Ocak ve Şubat 1945 Çalışmaları” (Enstitüde yapılan çalışmalar hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 345-346.

SAYI 3

Ali Yılmaz, “Arsız Otlar” (Bitkiler hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 349-362.

Fahri Özçelik, “Macar Köyünde Bir Aile – Günlük Hayat-” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 363-367.

İmzasız, “İş Eğitimi Sözlüğü ile İlgili İncelemeler” (Sözlüğün hazırlanmasında esas alınacak hususlar ve içeriği hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 368-391.

H. Elmasyazar, “Kızılcıhamam’da Kısa Bir Botanik Gezisi” (Bitkiler hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 392-397.

Mustafa Kara, “Arifiye Köy Enstitüsü’nde Müzik Çalışmaları” (Müzik çalışmaları hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 401-403.

Fevri Özlen, “Fethiye’den Görüşler” (Şehir tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 404-407.

İsmail Korolay, “Hasanoğlu Köy Enstitüsü’nde Heykel ve Mulaj İşleri” (Sanat çalışmaları hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 408-409.

M. Gökdemir, “Koyun Ahmet” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 410-411.

Tahir Baykurt, “Keziban Abam” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 412.

Süleyman Koyuncu, Fettah Savranoğlu, “Bir Doğu Köyünde” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 413-415.

Cesarettin Ateş, “Bahar Gelsin” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s.416.

Haşım Kanar, “Bozkır” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 417.

Hatun Efe, “Elif Teyze” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 418-421.

Mehmet Başaran, “Gece”, (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 422.

Mehmet Başaran, “Sabah” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 422.

Mehmet Başaran, “Hak” (Şiir), “Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 423.

Mehmet Başaran, “İlânı Aşk” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 423.

Talip Apaydın, “Puhu Kuşu” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 424.

Talip Apaydın, “İrmak” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 424.

Talip Apaydın, “Kar” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 424.

Rahmi Ünüvar, “Nuzumla Yolunda” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 425-428.

Turan Aydoğan, “Boş Ev” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 429.

Haşım Kanar, “Mezarlık Köy” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 430.

Hasan Lökçü, “Yaz Tatilim” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 431-435.

İmzasız, “Bizim Köy” (Piyas), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s. 436-453.

Cesarettin Ateş, “Eli Kadar Kafasını, Kafası Kadar Elini İşletmesini Bilenlerin Yuvasından Birisi de Hasanoğlu Köy Enstitüsü’dür” (Enstitünün hk. haber), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, (Temmuz 1945), s.457-467.

SAYI 4

Süleyman Adıyaman, “Ahır Gübresi” (İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 469-492.

İmzasız, “İş Eğitimi Sözlüğünden” (Sözlük maddeleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 493-501.

H. Orhan, “Bitki Bitleri” (İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 502-504.

Ali Dündar, “İbi Köyü’nde Ödünleşme” (Ödünleşme geleneği hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 505-507.

Turan Yiğit, “Saray Köyü’nde Çerçilik” (Çerçilik hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 508-511.

Şevki Aydın, “Bir Müzik Denemesi” (Müzik çalışmaları hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 512-518.

Elmas Yazar, “Çavuş Köyü’nde Gelin Düğünü ve Güveyi Oğşamak” (Düğün gelenekleri hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 519-525.

İ. Öztürk, “Kan Gütme” (Kan davası hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 526-529.

İmzasız, “Enstitü Çalışmaları Akpınar Köy Enstitüsü’nde Okuma İşi” (Enstitü çalışmaları hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 530-531.

Mehmet Ocal, “Köyümde Olup Bitenler” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 532-533.

Mehmet Başaran, “Altın Başak” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 534.

Mehmet Başaran, “Bir Çift Çarık” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 534.

Mehmet Başaran, “Arayış” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 534.

Ali Dünder, “Çocukluğumuz” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 535-542.

T. Apaydın, “Geçen Yaz İçin Şarkı” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 543.

T. Apaydın, “Kudret” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 543.

Emin Kesler, “Derehanı” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 544-545.

Yaşar Kocaoğlu, “El Evinde Beş Sene” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 546-547.

İsa Öztürk, “Dedikodu” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 548-550.

Arif Arslan, “El Ne Der Bilmem” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 551.

Latif Ünsal, “Yavukludan Mektup” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 551.

H. Yurdoğlu, “Mesleğe İlk Adım” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 552-553.

Z. Mercan, “Gidiyor” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 554.

İmzasız, “Vitaminli Besinler” (Tercüme, Çev. Rıza Dönmez), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 555-562.

N. Başkaya, “Patateslerde Kabuk Lekesi ve Gümüş Pullar Hastalıkları” (Patateslerdeki hastalıklar hk. tercüme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 563-566.

Montesquieu, “De L’éducation Dans Le Gouvernement Républicain – Cumhuriyet İdaresinde Eğitime Dair” (Eğitim hk. tercüme, Çev. İsa Öztürk), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 567-568.

Montesquieu, “De L’esclavage Des Negres – Zencilerin Esaretine Dair” (Tercüme, Çev. Rasim Köktürk), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 569-570.

Montesquieu, “Des Lois La Nature – Tabiat Kanunları” (Tercüme, Çev. Mehmet Cihangir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 571-573.

İsa Öztürk, “Hürriyetin Ne Olduğuna Dair” (Hürriyet hk. tercüme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 574.

Montesquieu, “Kanunların Ruhu” (Tercüme, Çev. İmzasız), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 574.

İmzasız, “De La Tolerance En Fait De Religion - Dinde Tolerans” (Tercüme, Çev. Fahri Toplu), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 575.

Mehmet Ulucan, “Keloğlan” (Masal), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 576-579.

Ümmü Altan, “İş Gecesi” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 580.

Mustafa Ünlütürk, “Dallar” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 580.

H. Koçyiğit, “Ekin” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 581-588.

Mustafa Şükrü Koç, “Demokrasi ve Sosyalizm” (Harold Laski’nin kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 589-596.

Orhan - [Mehmet] Başaran, “Çiftçi Dergisi” (Dergi tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 597-598.

Osman Ülkümen, “Toprak Meselesi” (Daha önceden Köy Enstitüleri Dergisi’nde yayınlanan Ali Dündar’ın yazısının özeti), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 599-602.

Cemal Yıldırım, “Akçadağ” (Akçadağ Köy Enstitüsü hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 603-604.

M. Hazır, “Kuruluş Hatıraları - Yılan” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 605.

Abdüllâtif Unsal, “Çamlıbel’i Aştık” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 606-607.

Hilmi Erkul, “Köye Göre Çeyizin Toplumsal Anlamı’ Yazısının Tenkidi” (Yazı tenkidi), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 608-610.

İmzasız, “Kepirtepe Köy Enstitüsü Aralık Ayı Haberleri” (Enstitü haberleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 613.

Veli Demiröz, “Bizim Kümenin Gezisinden Görüşler” (Küme gezileri hk. haber), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 614-618.

İmzasız, “Çifteler Köy Enstitüsü Haberleri” (Enstitü haberleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 619-621.

İmzasız, “Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü’nde Hafta Konuşmaları” (Enstitü haberleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 622.

İmzasız, “Düzeltilme” Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, (Ekim 1945), s. 623.

SAYI 5-6

İsmet İnönü, “İlk Öğretimde Çalışmalar” (Eğitim hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 627-630.

Veli Demiröz, “Hasanoğlan Köyü’nde Bir Araştırma” (Köy İncelemeleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 631-635.

Nazife Tuncay, “Hasanoğlan Çamaşırvhanesi ve Köy Toplumundaki Önemi” (Çamaşırvhanenin köydeki önemi hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 636-640.

M. Güngör, “Savaştepe Düğünleri” (Düğün gelenekleri hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 641-648.

Mestan Yapıcı, “Hayvanların Yaşamında Su” (Suyun hayvan yaşamındaki yeri hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 649-652.

Cemalettin Özgür, “Köyde Kocakarı İlaçları” (Köy ilaçları hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 653-657.

Niyazi Baykal, “Yapıcılıkta Horasan” (Horasan adlı yapı maddesi hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 658-659.

Nuri Ağça, “Köyümde Kendircilik – Gümüşhacı Köyün Çay Köyü” (Bitkiler hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 660-661.

Y. Bekleyiş, “Köyümden Notlar” (Köy hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 662-663.

Faik Cakan, “Lüleburgaz’ın Tarihçesi” (Tarihçe), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 664-665.

Cenan Kırım, “Türkgeldi Çiftliği” (Türkgeldi Çiftliği hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 666-668.

Muhittin İlhan, “Kula Kasabası” (Şehir tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 669-671.

İmzasız, “İş Eğitimi Sözlüğünden” (Sözlük maddeleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 672-676.

Bekir Semerci, “Okul Yapı ve Tesislerinin Eğitime Etkisi” (Okul binaları hk. araştırma), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 679-684.

Mustafa Sarıkaya, “İnsan ve Çevresi” (İnsanın çevre ile etkileşimi hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 685-690.

Emin Kesler, “Bizim Köyde Hayat” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 691-693.

Mehmet Öcal, “Köyümde Olup Bitenler” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 694-697.

A. Ön, “Köy Enstitüsünde Sahne Çalışmaları ve Oynanacak Piyesler” (Enstitü çalışmaları hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 698-705.

Kâmil Ük, “Beşinci İşlik Binasının Yükselmesi” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 706-707.

Ali Dündar, “Bir Köyün İçinden: Yağmur Duası” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 708-711.

Yusuf Bıyık, “Hamsi” (Hamsinin toplumdaki yeri hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 712-714.

Tahir Baykurt, “Gönen Mektubu” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 715-716.

Hasan Gülün, “Özleyiş” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 717-720.

Turan Aydoğan, “İzler” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 721.

Turan Aydoğan, “Maniler” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 721.

Hamdi Balta, “İki Balıkçı Reisin Konuşması” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 722-725.

Mehmet Ulucan, “Avcıoğlu” (Masal), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 726-729.

Talip Apaydın, “Tütmiyen Bacalar” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 730.

- Talip Apaydın, “İnce Yol” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 730.
- Talip Apaydın, “Okumağa Gidiyorum” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 731-736.
- Süleyman Üstün, “Bir Fıkra” (Fıkra), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 737.
- Haşim Kanar, “Koşu” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 738.
- Haşim Kanar, “Kekeledim” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 739.
- Rıfat Ural, “Halime Abla” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 740-742.
- Süleyman Sayın, “Yanık Mehmet” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 743.
- Salim Çakmak, “Bulgaristan’dan Vatana Göç” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 744.
- Osman Demirsahan, “Üvey Ana” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 745-746.
- Nuri Alper, “Heybe” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 747-749.
- İbrahim Özdemir, “Bacaksızdan Uzuna” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 750.
- Tahir Baykurt, “Adı Batası” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 751.
- Tufan Mahmut Makal, “Kör Mehmet” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 751.
- Bahattin Elçin, “İreşidin Kızı” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 752.
- Hasan Hüseyin Saygılı, “Uzak Yol” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 753.
- Hüseyin Orhan, “Çok İyi Oldu Ağanın Çok” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 754-756.
- Tufan Doğan, “Kavlak Öküz” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 757.
- M. Sabri Taşkın, “İş Okulu ve Evrim Tarihi Etrafında” (İş okullarının gelişimi hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 758-765.
- Recep Türkgöz, “Kim Bunlar?” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 766.
- Ziya Altındaş, “Ağaçlar” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 767.
- İmzasız, “Kuşlar” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 767.
- Dergi Kolu, “Toplu Çalışmalar Kitap Öğütlemleri” (Tavsiye edilecek kitaplar hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 768.
- Süleyman Karagöz, “Cimri” (Eser tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 769-770.
- Süleyman Karagöz, “Vişne Bahçesi” (Anton Çehov’un kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 771-772.
- Rasim Köktürk, “Ana” (Pearl Buck’un kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 773.
- Galip Akın, “Şahika - Citadel” (Josephe Cronin’in kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 774.

Nazife Tuncay, “Baraganın Dikenleri” (Panait Istrati’nin kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 775.

Galip Gürler, “Dubrovski” (A. Puşkin’in kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 776-777.

Muhittin İlhan, “Öldüren Kutup” (Skot’un kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 778-779.

İsa Öztürk, “Gulliver’in Seyahatleri” (Swift’in kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 780-781.

Hüseyin Hüsnü Cila, “Robenson Cruzoe” (Eser tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 782.

İmzasız, “Özet, Tahlil ve Tenkit Komisyonumuzun Çalışmaları” (Enstitü çalışmaları hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 783-988.

Şükrü Arseven, “Konferanslar Alaturka, Alafranga ve Halk Müziği” (Müzik hk. konferans), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 789-796.

İsa Öztürk, “Freudisme” (Konferans), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 797-806.

Kemal Üstün, “Kepirtepe Köy Enstitüsü’nde Öğrenci ve Öğretmen Toplantıları” (Enstitü çalışmaları hk. haber), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 809-811.

İmzasız, “Kepirtepe Köy Enstitüsü Nisan Haberleri” (Enstitü haberleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 812.

İmzasız, “Savaştepe Köy Enstitüsü” (Enstitü haberleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 812-814.

İmzasız, “Akçadağ Köy Enstitüsü’nden Haberler” (Enstitü haberleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 815.

İmzasız, “Lâdik – Akpınar Köy Enstitüsü Haberleri” (Enstitü haberleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 816-817.

İmzasız, “Düziçi Köy Enstitüsü Haberleri” (Enstitü haberleri), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, (Ocak 1945), s. 818.

SAYI 7-8

Ömer Tanrıku, “Köy Enstitüleri ve On Yedi Nisan” (Köy Enstitüleri ve Köy Enstitüleri kanunun kabulü hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 823-824.

Mehmet Öztekin, “Çocuğa Göre Müzik Öğretiminde Bazı Esaslar” (Çocuklara müzik öğretimi hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 825-827.

Selâhattin Ertürk, “Bize Dair” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 828.

Mustafa Sarıkaya, “Kasaplık Sığır Yetiştirme” (Sığır yetiştirme hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 829-831.

Mehmet Necati Öngay, “Hasanoğlan Türküsü” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 832.

Edip İzmirligil, “Sapanca Gölünün Balık Türleri” (Balıklar hk. İnceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 833-834.

Galip Aslanoğlu, “Geçmişten Sesler” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 835-836.

İbrahim Toprak, “Küreğin Sesi” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 837.

İmzasız, “Köy Çocuklarının Eğitim Hakları”, (Eğitim hk, tercüme, Çev. S. Adıyaman, Turgut Kavraal.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 838-840.

Seyfi Şirinli, “Wultur - Kartal” (Şehir tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 841-849.

Emin Neşe, “Her Gelen Allah’tandır” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 850.

Tahir Baykurt, “Geleceğin Hayali” (Şiir), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 850.

Nebahat Kaya, “Adliye Köyü’nde Düğün” (Düğün gelenekleri hk. inceleme), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 851-854.

Rasim Köktürk, “Çıkrıklı Köyü Hakkında Kısa Bir İnceleme” (Köy tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 855-859.

Kâmil Şahin, “Yaylaya Yolculuk” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 860-861.

Ümmü Altan, “Sen De Okusaydın” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 862.

Dursun Kut, “Yayık Soğutan” (Hikâye), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 863-865.

Cavit Oral, “Metod Üzerine Konuşma” (Mehmet Karasan’ın Descartes’den çeviri yaptığı kitabın tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 866-867.

Cemal Yıldırım, “Gülme” (H. Bergson’un kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 868-870.

Turan Yiğit, “Denemeler” (Francis Bacon’un kitabının tanıtımı), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 871-872.

Fethi Yücel, “Pasteur” (Konferans), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 873-891.

Sıddık Apaydın, “Pulur Köy Enstitüsü Demircilik İşçiliği ve Gelişimi” (Enstitü çalışmaları hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 892.

İmzasız, “Derneğimiz Kuruldu” (Dernek kuruluşu hk.), Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, (Ağustos – Eylül 1947), s. 893-897.

Sonuç

Cumhuriyetin en önemli kazanımlarından biri de Atatürk’ün ilkelerinden Halkçılık’tır. Bu ilke bağlamında devlet, uzun zamandır yakın durmadığı halka birtakım kurumlarla el uzatmış ve geleceğin inşasında ona odaklanmıştır. Bu anlamda en önemli kurumlardan biri de Köy Enstitüleri’dir. Devlet, büyük bir bölümü kırsalda yaşayan halka, önce okuma-yazma öğretmek sonrasında ise onların kültür seviyelerini yükseltmek amacıyla da Ankara Hasanoğlu’nda Yüksek Köy Enstitüsü kurmuştur. Bu enstitüler yoğun bir müfredatla çalışmış,

özellikle Batı kültür, sanat ve edebiyatına ilgi duyarak Türk halkının kültür birikimine katkı sağlamıştır.

Köy Enstitülerindeki yoğun okuma ve yazma faaliyetlerinin bir sonucu olarak Köy Enstitüleri Dergisi ortaya çıkmıştır. Dergi, çok da uzun olmayan yayın hayatı boyunca hem öğrencilerin yazılarını değerlendirerek onların yazma sürecine hem de derleme ve çeviri faaliyetleriyle ülke kültürüne katkı sağlamıştır.

Kaynakça

- Başaran, Mehmet (1990). Özgürleşme Eylemi: Köy Enstitüleri, İstanbul: Çağdaş Yayınları.
- Boratav, Pertev Naili (1994). 100 Soruda Türk Folkloru, (3. Baskı), İstanbul: Gerçek Yayınevi.
- Eyuboğlu, Sabahattin (1999). Köy Enstitüleri Üzerine, İstanbul: Cumhuriyet.
- Erduran, Refik (1974), Yağmur Duası, Kalite Matbaası, Ankara.
- Eyüboğlu, Bedri Rahmi (2006), Dol Karabakır Dol Bütün Şiirleri, Türkiye İş Bankası (3. baskı), İstanbul.
- Köy Enstitüleri Dergisi I-VIII 1945-1947 (2005). Ankara: Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı.
- Makal, Mahmut (1979). “Köy Enstitüleri ve Ötesi (Anılar, Belgeler)”, İstanbul: Çağdaş Yayınları.
- Mesut Yardım, “Bahçeye Zararlı Hayvanlardan Danaburnu “Gryllotalpa””, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, (Nisan 1945), s. 205-206.
- Tonguç, Engin (hızl.) (1976). Mektuplarla Köy Enstitüsü Yılları (1935-1946). İstanbul: Çağdaş Yayınları.
- Türk, Hatem (2017). Bir Mavi Yolcu: Sabahattin Eyuboğlu, Trabzon: Serander Yayınevi.
- Ük, Kâmil (Ocak 1945). “Beşinci İşlik Binasının Yükselmesi”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, s. 706-707.
- Üstün, Süleyman (Ocak 1945). “Bir Fıkra”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 5-6, s.737.
- Akıncı, Sami (Mart 1945). “Bayramlı Köyü’nde Evlenme”, Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, s. 48-56.
- Darıcı, Osman (Mart 1945). “Düğün”, Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, s. 111.
- Galip Şahin, “Köylü Konuşmaları” (Mart 1945). Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, s. 136-138.
- Kahraman, Mustafa (Mart 1945). “Köylüme”, Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, s. 124.
- Uzun, Ali (Mart 1945). “Köyden Enstitüye”, Köy Enstitüleri Dergisi, S. 1, s. 122-123.
- Arı, Kâmil (Nisan 1945). “Bilmem Ne Oldu?”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, s. 551.
- Koç, M. Şükrü (Nisan 1945). “Gencer”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 2, s. 227-228.
- Başaran, Mehmet (Temmuz 1945). “Gece”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, s. 422.
- Gökdemir, M. (Temmuz 1945). “Koyun Ahmet”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, s. 410-411.
- Lökçü, Hasan (Temmuz 1945). “Yaz Tatilim”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 3, s. 431-435.
- Arslan, Arif (Ekim 1945). “El Ne Der Bilmem”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, s. 551.

Orhan, H. (Ekim 1945). “Bitki Bitleri”. Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, s. 502-504.

Ulucan, Mehmet (Ekim 1945). “Keloğlan”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, s. 726.

Yazar, Elmas (Ekim 1945). “Çavuş Köyü’nde Gelin Düğünü ve Güveyi Oğşamak”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 4, s. 519-525.

Neşe, Emin (Ağustos – Eylül 1947). “Her Gelen Allah’tandır”. Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, s. 850.

Öngay, Mehmet Necati (Ağustos – Eylül 1947). “Hasanoğlan Türküsü”, Köy Enstitüleri Dergisi, C. 1, S. 7-8, s. 832.